

foreligger, skal jeg endnu kun sige et Ord om; der er en forskjellig constitutionel Opfattelse mellem Ministeriet, Udvalgets Fleertal og dets Mindretal. Efter min Anskuelse er det Ministeriet, som med alle Spørgsmaal af den Natur bør optræde med Forslag til Love, ikke med særlige Competence-Love, men med factisk at lægge sin Anskuelse for Dagen ved de Love, navnlig Finantslovene, som komme frem for Rigsdagen og i Rigsraadet. Det er vel saa, at Ministeriet kan forelægge en Lov i Genhold til Rigsdagens Forslag for Rigsraadet, men den vil jo være ledsaget af Ministeriets Skrivelse i denne Sag. Dette er vor vanskelige Stilling, naar vi fremkomme med et Forslag af den Natur, at Ministeriet allerede har udtalt sig overfor Rigsdagen paa en efter hele Udvalgets Anskuelse for Rigsdagen uheldig Maade. Under disse Omstændigheder er det naturligt, at Rigsraadet ikke vil være meget tilbøielig til Østergivenhed. Forøvrigt skal jeg meget gerne indrømme, at efterat Sagen allerede er kommen saavidt, at der overhovedet er fremsført et Forslag, kan det være overordentlig tvivlsomt, hvilken Anskuelse der er den rigtige, og hvilken der fører til det for Rigsdagen heldigste Resultat. Det er som sagt af constitutionelle Grunde, at jeg for mit Bedkommende troer at burde fastholde Mindretallets Anskuelse.

Tienroth: Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at Regjeringen har fordret de 75,000 Rd. som en Ret, og den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) mener, at Heelstaten slet ingen Ret har, det er kun af Villighed, at man giver 16,000 Rd. Jeg synes dog, at allerede det er nogen Uenighed, men jeg troer ogsaa, at Regjeringen har fuldkommen Ret; thi den har slet ikke Ret til en eneste Skilling. Naar der skal gives Tilskud til Colonierne, saa maa det gives af hele Monarchiet, og naar Colonierne give Overflud, bør det tilfalde det hele Monarchie. At Danmark kommer til at administrere Colonierne, fordi det er nødvendigt at gøre det paa det Heles Vegne, det er dog ingen Fordeel, man pleier ellers at betale sine Embedsmand, men det er her ikke Tilfældet —

her vil man, at vi skulle give Penge til for at have Været af at gøre et nødvendigt Arbejde paa det Heles Vegne.

N. Sage: Jeg har en vis Stræk for de vestindiske Finantsfager, og det har bragt mig til noget at overveie de constitutionelle Indvendinger, der kunne gjøres imod nu at vedtage det Forslag til Lov, som Udvalgets Fleertal har opstillet. Dersom dette Lovforslag paa nogen Maade kan bidrage til, at vi kunne slippe billigere, vil jeg rigtignok tilraade at antage det, og der er jo ogsaa nogen Sandsynlighed for, at dette Forslag et andet Sted kan have det Held at vinde Bisald, saaledes at Foranstaltningen med Erlæggelsen af de 16,000 Rd. kommer til at blive staaende; var dette ikke Tilfældet, vilde det maaskee være bedre, om den hele Lovgivning, Vestindien betreffende, endnu nogen Tid berøede, saaledes at vi kunde faae at høre fra Colonien, hvad deres egne Ansætter maatte være. Dette er ogsaa i Overensstemmelse med, hvad det ærede Udvalg har ytret, idet det siger, at det vilde være ønskeligt, at der efterhaanden blev en yderligere Udvikling af Colonialraadet, saaledes at det fik den fulde Indflydelse paa deres egne Sagers Afgjørelse. Naar man erindrer, hvor overordentlig vanskeligt det ved alle coloniale Spørgsmaal har været at forene den gjenfaldige Bevare, som det ærede Medlem fra Helsingør (Tienroth) omtalte, saa maa man ogsaa indrømme, at det vil blive dobbelt vanskeligt, ved en saadan politisk Ordning som den, der er opstillet i dette Lovudkast, at foranstalte Noget, som kan være til gjenfaldigt Bevare. Det vil ogsaa være aldeles umuligt, at vi for vor Part kunne nyde Godt af dette Bevare, medmindre Colonierne komme saa vidt, som jo alle fornuftigt regjerede Colonier i det Hele ere komne, at de styre deres egne Sager, saa at vi blot have den absolut nødvendige Overbetyrelse. Trods hvad der er anført i Udvalgets Betænkning med Hensyn til Slaveemancipationen, som for kort Tid siden er gennemført, troer jeg dog ikke, at den Tid kan være langt borte, da vi rolig kunne overlade Colonierne at styre sig selv, og vi altsaa kunne komme ud af et Forhold, som endnu er saa langt fra at give enten os eller